

Jumalanpalvelus-
yhteisöt Luther-
säätiön työnäkynä,
s. 3

Kristuksen uhri ja
voitto, s. 4

Luterilaista kirjalli-
suutta kaikille kie-
lille, s. 6

Sudan kutsuu, s. 7

”Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut” 1. Sam. 3:3

Pyhäkön lamppu

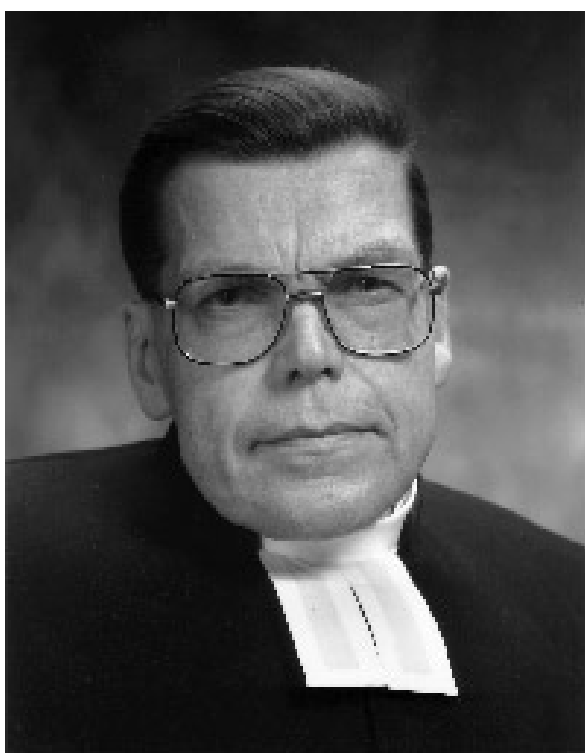
Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

I/2001

Rakentavaan yhteistyöhön

Nyt ilmestyvän SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN, FINSKA LUTHER-STIFTELSENIN lehti PYHÄKÖN LAMPPU on tarkoitettu ilmaisjakelulehtenä palvelemaan evankeliumin levittämisessä, säätiön toiminnan tiedottamisessa sekä kaikkien tunnustuskirkollisten luterilaisten palvelemisessä kirkkomme jälleenrakennustyössä. Olemme hyvin tietoisia siitä, että kirkkomme tila kristillisenä kirkkona on sellainen, että sen kohentamiseen kaikkien meidän voimamme ja mahdollisuutemme näyttävät mitättömän vähäisiltä. Nyt emme puhu kirkon julkisivusta, vaan siitä mikä tekee kirkon kirkoksi.

Luotamme kuitenkin siihen, että Jumala tänäänkin vastaa sanastansa ja antaa meille siunauksen uskon ja rakkauden muodossa, jos ja kun hänen erehtymätön ilmoitustotuutensa, Pyhä Raamattu, puhtaasti ja Pyhässä Hengessä saarnataan ja Kristuksen itsensä asettamat pyhät sakramentit toimitetaan todellisen ilmoitussanan mukaan eikä vain ulkonaisesti niitä ja näitä sanoja venytellen ja tulkiten. Olemme vakuuttuneita siitä, että laskelmoimattomalle ja varauksetta tunnustukselliselle luterilaiselle toiminnalle on aina ja ehkä juuri nyt enemmän kuin koskaan aikaisemmin tarvetta ja tilausta. Tältä pohjalta aukeava työnäky innostaa meitä ja uskomme myös monia muita.

Lehden nimi on Pyhäkön lamppu. Nimi voi herättää kysymyksiä ja kummasteluakin. Mitä se tarkoittaa? Luther on kerran verrannut Jumalan rakkautta tulikuumaan liekehtivään uuniin. Niin palavasti ja väkevästi Jumala haluaa vetää pelastuksen osallisuuteen langenneita ihmisiä. Tässä lehdessä Pyhäkön lamppu tarkoittaa Vapahtajamme ristillä uhrattua, lävistettyä ja sovintoverta vuotavaa sydäntä. Maailman syntien sovitukselta ja koko ihmiskunnalle hankitusta valmiista pelastuksesta kertoo sekä Vapahtajan palava sydän että orjantappurakruunu. Sydämen yläpuolella olevat kolme liekkiä kuvaavat Pyhän Kolminaisuuden toimintaa. Kristillisen opin mukaan Kolminaisuuden työt ovat jakamattomat. Kaikki kolme liekkiä pyrkivät samaan päämäärään: *'...ettei yksikään hukkuisi, vaan kaikki saivat iankaikkisen elämän'*. Tämä valo sitten valaisee ja lämmittää meitä Pyhän Raamatun erehtymättömällä ja pelastavalla valkeudella, joka loistaa uskon silmälle. Pyhäkön lamppu haluaa iankaikkisen evankeliumin valolla valaista pimeytemme, jossa luonnostaan emme Jumalaa tunne.

Luther-säätiön toiminta-ajatus on selkeä. Ensisijaisesti pyrimme muodostamaan kirkkomme sisäpuolelle jumalanpalvelusyhteisöjä. Toivomme, että näistä voisi syntyä kasvukeskusten ja suurkaupunkien karttoihin piirrettyjen 'kirkkohallintopiirien' keskelle hengellisen elämän keitaita. Näitä ns. vaihtoehtojumalanpalveluksia herätysliikkeissä on jo järjestetty. Niiden tarve on mitä ilmeisin. Me haluamme jatkaa aloitettua työtä. Emme halua tönä emmekä vahingoittaa muita samalla aitoluterilaisella linjoilla olevia liikehdintöjä. Kalavesiä riittää ja eihän verkkoja voi koskaan olla liikaa. Olemme valmiit rakentavaan yhteistyöhön. Jumala sen suokoon!

Jumalanpalvelusyhteisöt Luther-säätiön työnäkynä

Miksi Luther-säätiö on syntynyt, säätiön pastori Juhana Pohjola?

— Luther-säätiö on syntynyt yhtäältä siitä tarpeesta ja huolesta, joka on vallinnut naispappeuden hyväksymisen myötä jo jonkin aikaa eri puolilla Suomea. Kysymys on konkretisoitunut: Mihin voisin mennä apostolisen järjestyksen mukaiseen jumalanpalvelukseen?

— Toisaalta kasvukeskuksissa on jo hyvin nähtävissä voimistuneen muuttoliikkeen vaikutukset. Kaupungeissakin tarvitaan kodinomaisia yhteisöjä. Näitä syntyy jatkuvasti kirkon sisällä esim. Tuomas-yhteisö ja sen ulkopuolella. Yhteisön kaipuuseen ne usein vastaavat, mutta opetuksen ravintopitoisuus voi vaihdella rajustikin.

— Korostaisin juuri kaupungeissa kipeästi näkyvää hengellisen irtolaisuuden ja juurettomuuden ongelmaa. Tarvitaan sanalle rakentuvia yhteisöjä, kristillisiä perheitä. Jotta sananjulistuksesta ei tulisi vain yksi, vaikkakin kirkollinen, elämys muiden elämysten joukossa, tarvitaan pitkäjänteistä ja kokonaisvaltaista seurakuntayhteyttä. Sellaista yhteyttä, joka lähtee ja palautuu alttarille yhteiseen ehtoollispöytään, jossa me Kristuksen ruumiin ja veren kautta tulemme liitettyksi häneen ja sitä kautta toinen toisiimme. Tästä aukeaa meidän sisälähetysnäköymme.

— Aikanaan rakennettiin rukoushuoneita, kun seurakunnissa vallitsi saarnan kriisi. Nykyään tämä kriisi on varmasti silloistakin pahempi. Sen lisäksi on tullut naispappeuden myötä *alttarin kriisi*.

— Käsillä oleva ilmiö ei rajoitu vain Suomeen. Ruotsissa ja Norjassa on jo laajamittaisesti käynnistetty ev.lut. kirkon sisällä toimivia itsenäisiä jumalanpalvelusyhteisöjä.

Konkreettista jatkoa herätysliikkeiden työlle

— Emme miellä itseämme herätysliikkeeksi. Eihän sellaista voi noin vain perustaa. Monet säätiön toiminnassa mukana olevat toimivat myös aktiivisesti omissa liikkeissään ja järjestöissään. Uskon, että

Luther-säätiön selkeä luterilainen linja ja toimintanäky innostaa ja saa vastakaikua eri liikkeissä eri puolilla Suomea. Koska jumalanpalvelustoiminta ei voi olla leimallisesti jonkun yksittäisen herätysliikkeen toimintaa, on Luther-säätiön näky juuri tässä: terveellä tavalla herätysliikkejä ylläkäynnä jatkuvasti ylläpitävä jumalanpalvelusyhteisö.

— Luther-säätiö haluaa jatkaa ja syventää sitä työtä, minkä SLEY on aloittanut esim. Helsingissä, Tampereella ja Turussa tai RAA-MATTUOPISTO Kauniaisissa.

Eikö kuitenkin ole vaarana, että Luther-säätiö hajottaa jo olemassa olevia järjestöjä ja kirkkoa?

— Tosiasiaan on, että kirkko on ollut jo pitkään teologisesti hajanainen ja pirstaleinen. Jos kirkko opettaisi ja toimisi tunnustuspohjansa mukaan, säätiötäkään ei tarvittaisi. Sehän olisi parasta! Näin ei valitettavasti ole ja siksi olemme lähteneet liikkeelle. Sama koskee järjestöjä.

Jos ne pysyvät uskollisina Raamatulle ja pystyvät vastamaan jumalanpalvelusyhteisöjen tarpeeseen, niin mikä sen parempaa. Mutta kytkettyinä kirkon valtarakenteisiin, niillä on jatkuvana vaarana vajota yleiskirkollisuuden sameisiin vesiin. Silloin ne voivat *hajottaa* itse itsensä. Me emme halua hajottaa vaan kutsua ihmisiä messuihin, joka jo olemuksensa puolesta on kokoavaa toimintaa. Ja voiko luterilaisia jumalanpalveluksia olla liikaa?

Eikö se ole huolestuttavaa, että mahdollisesti monet valona ja suolana olevat kristityt vetäytyvät pois vastuunkantamisesta seurakunnissa?

— Iloitsemme, jos joku voi toimia omissa seurakunnassaan hyvällä omallatunnolla ja voi sanoa *aamenensa* sen julistukseen ja toimintaan. Mutta jos näin ei ole, niin

mahdotonta on Jumalan sanan kustannuksella tehdä kompromisseja ja luulla voitonsa silti pysyvän suolana. Siinä käy usein niin, että muut eivät *suolaannu*, mutta itse menettää maun. Eikä kenenkään nälessä tarvitse elää. *Kristityillä on oikeus tulla sanalla ravituksi.*

JARI LAMMI

Kaupungeissa tarvitaan kodinomaisia jumalanpalvelusyhteisöjä, sanoo Luther-säätiön pastori JUHANA POHJOLA.

MESSU

Helsingin Ruoholahden seurakuntakodissa, Ruoholahdenkatu 16, sunnuntaisin klo 11.00.

Tervetuloa!

Voittaja, Victor

Kristillisen uskon keskuksena on sanoma rististä. Me uskomme, että Jumalan Poika, Jeesus Kristus teloitettiin ristin muotoisessa häpeäpaalussa. Yksi keskeinen Raamatun antama näkökulmaa Jeesukseen ristintyöhön on voitto.

Jeesus voitti meille elämän.

Hän ei voittanut sitä itselleen, koska hänellä oli elämä itsessään. Todellisuudessa Jumalana hän tuli antamaan ihmisille yhteyden elämän lähteeseen Jumalaan. Tämä oli mahdollistava vain siten, että hän Jumalana toi elämän sinne, missä sitä ei ollut. Jumalan täytyi tulla ihmiseksi, jotta Jumala voisi kuolla meidän kuolemamme ja kuoleman kautta tuoda ihmisille elämän. Jeesus, Ylösnousemus ja Elämä nielee kuoleman, valkeus pimeyden. Kristus voittaa kuoleman ylösnousemisensa kautta. Ajallista kuolemaa emme voi välttää, mutta iankaikkisen kuolema, eli ero elävästä Jumalasta ei ole väistämätön. Ristimeri hautausmailla todistaa elämän eikä kuoleman vallasta. ”Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin.” (2.Tim. 1:10)

Jeesus voitti meille anteeksiantamuksen.

Kristuksen täytyi myös kukistaa se valta, joka erottaa meidät Elämän lähteestä. Synnin seurauksena kuolema oli tullut maailmaan. Synnin Jeesus on kukistanut, mutta ei tuhoamalla sitä kokonaan maailmasta, muutenhan koko maailma olisi tuhoutunut. Mutta hän on ottanut pois synnin syyllisyytemme Jumalan edessä kärsimällä meidän sijastamme ristillä meille kuuluneen rangaistuksen. Näin synti ei voi hukuttaa sitä, joka uskossa turvautuu Kristukseen. ”Kuoleman pistin on synti, ja synnin voimana on laki. Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!” (1. Kor. 15:56)

Jeesus voitti meille vapauden.

Monet evankeliumikertomukset kertovat, miten Jeesus ajoi riivaajia ulos ja näin osoitti Jumalan valtakunnan saapuneen (Matt. 12:22–32). Jumalan Poikana hänellä on Luojan suvereeni valta luotuun, myös Perkeleeseen. Hänen voittonsa Perkeleestä ei kuitenkaan tapahtunut Kaikkivaltiaalla ’suun henkäyksellä,’ kuten se viimeisenä päivänä tulee tapahtumaan. Tällainen voitto ei olisi ollut voitto ihmiskunnalle. Itsensä takia hänen ei tarvitse voittoa, mutta meidän takia kyllä. Jumalan täytyi tulla ihmiseksi. ”Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen.” (Hepr. 2:14). Ihmisen Poikana hän kukisti ihmiselle ylivoimaisen vastustajaan. Millä tavoin? Ei tuhoamalla Perkelettä, vaan riistämällä siltä ainoan todellisen vallan välineen ihmiskuntaan nähden: syytösvallan. ”Teidät hän tekee eläväksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi rikokset ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme. Sen

Luther-Säätiön pelastuksemme

hän otti meidän tieltämme ja nautitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaiseksi. Hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun.’ (Kol. 2:13–14) Perkeleellä ei ole enää valtaa meihin. Hän ei voi enää Jumalan edessä vaatia oikeuteksi ihmisille sitä samaa kuolemaa, johon hänet on tuomittu. Mistä syyttäjä voi enää syyttää meitä, kun rangaistus rikkomuksistamme on ristillä jo kärsitty? ”Meidän veljämme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta.” (Ilm. 12:10–11)

Kristuksen kädet naulittiin V-kirjaimen muotoon — voiton merkiksi. Hän on synnin, kuoleman ja Perkeleen voittaja. Näiden turmiovaltojen piti kukistua, jotta hän voittaisi sinut omakseen!

Koska, Quia

Voiton ja uhrin välillä on sana ’koska’, quia. Se on lyhyt sana, mutta täyteen ladattu. Me luonnostamme liittäisimme siihen ja-sanan: voittaja ja uhri. Jokainenhan kokee elämässään sekä voittoja että tappioita. Ylä- ja alamäet vuorottelevat elämässämme. Voitto on voitto ja häviö on häviö. Näin ajattelee ihminen, mutta ei Jumala. Hänelle ’koska’ merkitsee päinvastaista

sinetti julistaa salaisuutta

kuin meille. Voittaja koska uhri! 'Koska' ilmaisee sen tavan, jolla Jumala on ihmisten kanssa tekemisissä. 'Koska' ilmaisee sen, mitä on totuttu kutsumaan ristinteologiaksi.

Jumala on ilmoittanut itsensä Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Vaikka ihmiset kuulemalla kuulivat ja näkemällä näkivät Jumalan ihmisenä, he eivät nähneet ja kuulleet. Miksi? Koska Jumalan ilmoitus on ilmeistä, mutta ihmissilmiltä kätkeytyä. Hän salaa majesteettiutensa Betlehemin pahoille ja Nasaretin verstaalle. Jumala kätkee kirkkautensa Ihmisen Poikaan, meidän lihaamme. Hänen kunniansa on Golgatan häpeäpaalu. Hän vetää kansat puoleensa silloin kun hänen opetuslapsensakin hylkäävät hänet. Hän antaa meille elämän kuolemansa kautta. Siksi sana rististä on hullutus.

Samoin hän seurakunnassaan verhoaa armonsa ja voimansa häkellyttävään arkipäiväisyyteen: veteen, leipään, viiniin ja evankeliumin ääniaaltoihin. Niidenkin, jotka tulevat näiden kautta pyhitetyksi Jumalan kansan jäseniksi, pyhyys on kätkeyty maailmalta ja heiltä itseltäänkin monenlaisen puutteellisuuden ja raihnaisuuden alle. Siksi Kristuksen kirkkokin, joka todistaa ristinmiehestä on itse myös heikkouteen ja vaivaan piilotettu.

'Koska' ei merkitse näkemistä vaan uskomista. Usko näkee toista kuin aistimme ja järkemme, tuntemme

tai tunnottomuutemme. Se tarrautuu vain Jumalan sanan lupauksiin. Usko näkee hädän, sairauden, onnettomuuden ja elämän pimeyden keskellä ei Jumalan rangaistusta tai vihaa, vaan Jumalan armon läsnäolon: "kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat." (Room. 8:28) Luther oivallisesti sanoo: "Jumala ei pelasta muita kuin syntisiä, ei opeta muita kuin hulluja ja niitä jotka eivät ymmärrä mitään, ei tee rikkaaksi muita kuin köyhiä, ei tee eläväksi muita kuin kuolleita." Ristiin uskominen tuo mukanaan aina siis ristinkantamisen. Mutta ristinkin saa kantaa ristille.

JUHANA POHJOLA

Uhri, Victima

Ensimmäisen kerran Raamatussa puhutaan uhrista Aadamin ja Eevan poikien Kainin ja Aabelin tuodessa uhrilahjan (hepr. minhaa) Herralle. Aabelin veriuhri miellytti Jumalaa, mutta Kainin tuoman maan sadon puoleen Hän ei katsonut. (1. Moos 4:3-5) Aabelin uhrilahja viittaa ainoaan Jumalalle kelpavaan uhuriin, Jeesuksen vereen. Jo ennen Kainia ja Aabelia uhri on näkyvässä, tosin vielä nupussaan ja salaisesti, ns. alkuevankeliumissa (1. Moos 3:15): Käärmeen siemen pistää vaimon siementä kantapäähän. Tämä toteutui kirjaimellisesti, kun Jeesuksen jalat lävistettiin ristillä. Jeesus joutui pahan hyökkäyksen uhriksi. Myös Aadamin ja Eevan ensimmäiset vaatteet kertovat ihmisen synnin tähden annetusta uhrista. Jumala teurasti eli uhrasi eläimen ja teki sen nahasta vaatteet Aadamin ja Eevan alastomuuden peitoksi (1. Moos 3:21); Jumala salli ainoan poikansa tulla teurastetuksi ja uhratuksi, jotta ihmisen häpeällinen alastomuus ja synty voitaisiin peittää.

Uhri voidaan antaa kahdesta syystä: joko uhrin vastaanottajan vihan lepyttämiseksi tai hänen kiittämisekseen. Lepyttävän uhrin tarkoituksena on osoittaa ja tuoda julki, että vihastuminen on oikeutettua; uhrin kautta kärsitystä vääryydestä maksetaan korvaus ja hyvitys. Uhraamisen perussy on sovituksen tarve. Koettu vääryys on kallistanut oikeudenmukaisuuden vaakaa, joka nyt väärintekijän antaman uhrin kautta palautetaan takaisin tasapainoon. Toisaalta koettu anteliaisuus tai ylenmääräinen hyvyys vaatii myös (kiitos)uhrin antamista, jotta hyvyyden kohteena ollut ei jäisi kiitollisuuden velkaan hyvän tekijäänsä kohtaan. Kiitosuhriteema on nähtävissä myös esimerkiksi Iisakin uhraamisessa. Aabraham oli saanut pojan ihmeenomaisesti vanhoilla päivillä lahjaksi Herralta; Iisak tuli lahjoittamaan uhrina takaisin Jumalalle. Iisakin sijasta lopulta uhrattu pessi kertoo ihmisen sijasta uhratusta Kristuksesta.

Vanhan liiton uhrin olivat Jumalan säätämiä armonvälineitä. Niiden kautta tuli esiin Jumalan pyhyys ja oikeudenmukaisuus: ihmisen synty on kostettava verenvuodatuksella. Samalla niiden kautta ilmeni myös Jumalan suuri rakkaus ja armo syntistä ihmistä kohtaan: langenneen ihmisen omaa verta ei kuitenkaan vuodatettu, vaan rangaistuksen ja kuoleman kärsi Jumalan itse valitsema sijaisuhri.

Uhrin syöminen yhdisti uhrin saajan sekä sen, jonka puolesta uhri on annettu. Uhriaterialle osallistuva sai syödä samaa ruokaa kuin itse Herra, jolle oli uhrattu. Me kristityt saamme ehtoollispöydässä Jeesuksen ruumiin syömisensä ja veren juomisen kautta yhdistyä Herraamme, joka antoi itsensä uhriksi meidän syntiemme tähden.

JUHA MUUKKONEN, pastori

Luterilaista kirjallisuutta kaikille kielille

Amerikkalainen LUTHERAN HERITAGE FOUNDATION (LHF) kääntää luterilaista kirjallisuutta yli 50 maassa ja yli 40 kielellä. Sen perusti 1992 tunnettu ja arvostettu teologi ROBERT PREUS. Säätiön toiminta on räjähdysmäisesti kasvanut kymmenessä vuodessa maailmanlaajuisiksi.

Lähetyskentällä itse varttunut LHF:n lähetystyön kehittämisjohtaja, pastori JOHN FEHRMANN kertoo, miten monilla kenteillä luterilaiset kirkot ja järjestöt ovat tehneet monenlaista työtä vuosikymmeniä, mutta aikaa ja huomiota ei ole riittänyt luterilaisen kirjallisuuden kääntämiseen. LHF on syntynyt tästä tarpeesta. Se on maailman ainoa lähetysjärjestö, joka keskittyy yksinomaan tunnustuksellisen luterilaisen kirjallisuuden kääntämiseen, painattamiseen ja levittämiseen lähetyskentillä. LHF:n toimintaperiaate on jalkaa tuotteensa ilmaiseksi.

— Lähetystöntekijät tulevat ja menevät, mutta kirjat jäävät, Fehrmann painottaa.
— Raamatusta aukeava työnäkymme on

vastata egyptiläisen hoviherran hätään, kun tämä luki profeetta Jesajan kirjaa: ”Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?” (Apt. 8:31) Raamattu on kyllä käännetty monille kielille, mutta se ei riitä. Me haluamme auttaa ihmisiä myös ymmärtämään sitä oikein!

Yksi LHF:n monista projekteista keskittyy Itä-Afrikkaan. LÄNSI-SUOMEN RUKOILEVAISTEN YHDISTYS (LSRY) ja LHF:n lähettämä teol.tri ANSSI SIMOJOKI johtaa mittavaa ja historiallista Tunnustuskirjojen ja Lutherin kirjojen käännöshanketta swahilin kielelle.

Suomen Luther-säätiö on LHF:n yhteistyökumppani Suomessa. Yhdessä LHF:n kanssa säätiö julkaisee AAMUTÄHTI-opetusvihkosarjaa. Luther-säätiö on myös jakanut Robert Preusin kirjaa Raamatun inspiraatio, jota on jaettu Suomessa lähes tuhat kappaletta.

LHF:n toimintaan ja käännöstuotteisiin voi tutustua sen kotisivulla: <http://www.lhfmissions.org/> JP

Alussa oli filosofia,

Luen filosofian historiaa sieltä alusta lähtien. Kreikkalaiset pojat ryhtyvät ajattelemaan. Jossain vaiheessa olevaisen luonnetta pohtiessaan he keksivät Jumalan. Täytyy olla Jumala, hyvä ja kaunis. Täytyy olla Jumala, että saadaan liikkeelle syy. Täytyy olla Jumala. Täydellinen, etäinen, muuttumaton ja apaattinen. Jumalan mieli ei saa liikkua ihmisten tuskien tahdissa. Jumalan täytyy olla etäällä ja irti näkyvän elämän asioista. Täytyykö?

Saavun AURELIUS AUGUSTINUKSEN kanssa katselemaan ja kuuntelemaan, mitä Jumalalla itsellään on sanottavana kreikkalaisten luotujensa pohdintoihin. Miten tyynesti hän mahtaa suhtautua heidän spekulatioihinsa? Säilyttääkö hän arvokkaan etäisyyden — kaikkivaltiaan hajuron mitättömiin maallisiin? Haisteleeko henkiä vain? Siitä syntyy laulu autuudesta. Oikean Jumalan kohtaamisesta.

*Jumalallinen kauneus, meri hyvyyden
Jumalallinen kauneus, sitä katselen
Katson karheaa partaa, sylkipärskeineen
Katson känsäistä jalkaa, kun veri tabrii
sen*

*Jumalallinen kauneus, meri hyvyyden
Jumalallinen kauneus, sitä katselen
Viatonta kun hakataan, ilman armoa
hyvyys nosta palkkansa, ruoskaniskuina*

*Jumalallinen kauneus, meri hyvyyden
Jumalallinen kauneus, ristin muotoinen
katson kuolemaa kaubuineen, katson läpi
sen
katson Jumalan sydämeen, siitä toivu en*

*Jumalallinen kauneus, meri hyvyyden
Jumalallinen kauneus, kutsut juomaan sen
Nostan huulille maljasi, verenmakuisen
Jumalallinen kauneus, sinä täytit sen*

*Jumalallinen kauneus, meri hyvyyden
Jumalallinen kauneus*

Kirkkoisä Augustinuksen äärellä
pastori JARI KEKÄLE

TILAA ILMAISEKSI! Aamutähti-sarja

Opetusvihkoja uskonelämän peruskysymyksistä

Kaste	Ehtoollinen
Jumalanpalvelus	Tunnustus
Liturgia	Virka
Pyhitys	Herätys

Tilaukset säätiön WWW-sivulta
<http://www.luthersaatio.com/> tai
Juhana Pohjolalle, (09) 496 694
juhana.pohjola@luthersaatio.com.

Uutuuskirja

Matti Väisänen:

Pyhä Kaste kirkossa

sidottu n. 450 s.
ovh. 160,- mk

Julkaisija Luther-säätiö

Tilaukset säätiön WWW-sivulta,
<http://www.luthersaatio.com/> tai
Juhana Pohjolalle, (09) 496 694
juhana.pohjola@luthersaatio.com.

Sudan kutsuu

Sudan kutsuu, mitä vastaamme?

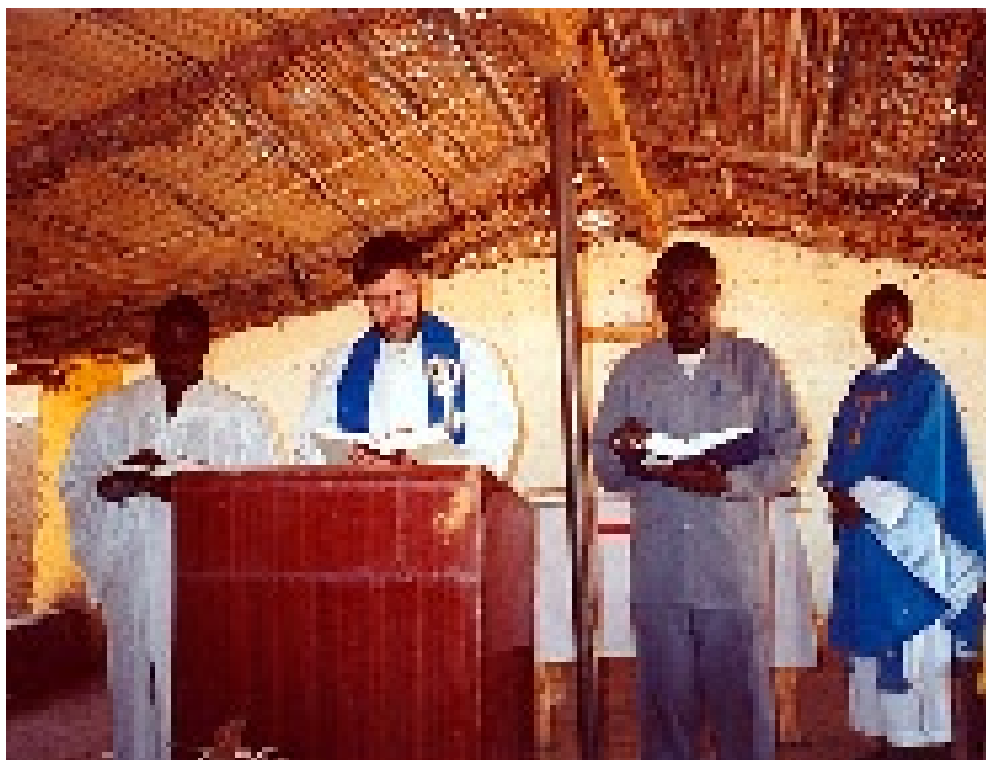
Jokainen lähetystyön ystävä tietää, miten vaikeaa lähetystyö on islamilaisissa maissa. Nyt on Jumala kuitenkin avannut merkillisellä tavalla työmahdollisuuksia Sudanissa, joka on yksi tiukan linjan islamilaismaista. Kahdeksan vuotta sitten (1993) maahan saatiin perustettua ensimmäinen luterilainen kirkko, jonka johtaja, pastori ANDREW MBUGO ELISA vieraili yhdessä LINDA-vaimonsa kanssa viime kesänä Suomessa.

Pastori Andrew on saanut sydämeleen perustaa Sudaniin luterilaisen kirkon, joka sitoutuu niin opissa kuin toiminnassa Jumalan sanaan. Andrew on nähnyt monien kirkkojen opillisen väljehtymisen, maallistumisen ja politisoitumisen. Tältä taustalta on ymmärrettävää, että hän etsii nyt kansainvälisiä yhteyksiä niihin luterilaisiin, joille Raamattu ja tunnustus ei ole vain fraasi.

Sain olla puolisentoista kuukautta opetustehtävissä Khartumissa Sudanin evankelisluterilaisen kirkon kutsumana. Taloudellisesti projektini oli mahdollista amerikkalaisen LUTHERAN HERITAGE FOUNDATIONIN (LHF) ja tarkoitusta varten perustetun suomalaisen tukirengastäväjoukon avulla. Virallisena lähettäjänä toimi Luther-säätiö. Päätehtäväni oli opettaa 31 innokkaalle opiskelijalle Raamattua, tällä kerralla nimenomaan Vanhaa testamenttia. Työjaksooni kuului myös saarnaamista,

jumalanpalvelus-
musiikin opet-
tamista, sekä
seminaarin
(CONCORDIA
LUTHERAN INSTITUTE, CLI) opetusoh-

vat muodostavat oppositiorintaman hallituksen muslimijoukoille. Tätä taustaa vasten on suorastaan ihme, että nuori luterilainen kirkko on saanut lähteä viereästi liikkeelle. On muistettava, että helposta alusta ei todellakaan ole ollut

Pastori PEKKA HUHTINEN saarnaamassa Sudanin luterilaisessa kirkossa.

jelman kehittäminen siten, että nykyisen yleiskurssin jälkeen voisi alkaa papeiksi aikovien teologikurssi, pastoraalinen kurssi.

Sudan elää erityisesti kahdessa kriisimaksussa: islamin ja sisällissodan. Islam on vaikuttanut jo vuosisatoja Sudanissa, mutta sisällissotakin on kestänyt jo lähes 19 vuotta. Maa on jakautunut niin sisäisesti (muhamettilaiset ja muut), kuin maantieteellisesti (pohjoinen ja etelä). Sisällissodassa etelän kristityt ja eri kansanuskontoihin kuulu-

kyse. Kristityt maksavat kalliisti tunnustautumisestaan Jeesukseen uskoviksi. Kuitenkin olemme saaneet kuulla rohkaisevia viestejä siitä, kuinka kirkko kasvaa ja yhä uusia ihmisiä haluaa tulla kastetuiksi Kristukseen. Sudanin luterilainen kirkko tarvitsee niin rukoustamme, kuin myös tukea teologian opettamisessa. Uusi työkuutsu on jo tullut. Niin kauan kuin on päivä tule meidän tehdä työtä.

PEKKA HUHTINEN

Tilaa Pyhäkön lamppu

kotiisi ilmaiseksi

toimituksesta, puh.

(09) 496 694

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI

PL 127, 00101 Helsinki

<http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja Juhana Pohjola

juhana.pohjola@luthersaatio.com

Toimitussihteeri Jari Lammi

jassi@luthersaatio.com

Toimitusavustaja Juha Muukkonen

juha.muukkonen@luthersaatio.com

Toimitusavustaja Pekka Huhtinen

pekka.huhtinen@luthersaatio.com

ISSN 1457-9901

Merita 101230-209260

Sunnuntai Jumalan hoidossa

Viime syksynä alkoivat Helsingissä Ruoholahden seurakuntakodissa Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelukset pastori Juhana Pohjolan johdolla. Siitä lähtien on seurakuntakodissa kuultu joka sunnuntai evankeliumia ja jaettu Herran pyhää ehtoollista.

Anun löytö

Vähitellen on korviaan höristeleviä lampaita kerääntynyt paikalle kuulemaan paimenen ääntä. Yksi heistä on ANU HEISKANEN, 24-vuotias elokuvataiteen opiskelija.

Anu kertoo kierrelleensä monissa eri kirkko- ja seurakunnissa uskonelämänsä aikana. Kavereidensa mukana hän ajautui mm. helluntai- ja vapaaseurakunnan toimintaan. Niistä jäi käteen kaikenlaista, hyvää ja pahaa toisiinsa kietoutuneena. Ajautumisperiaatteella Anu päätyi myös luterilaisen opin piiriin. Se avasi hänelle vihdoin evankeliumin aivan toisella tavalla, Jumalan armo tuli ensisijaiseksi. Enää ei tarvinnut olla hädissään pelastuksesta, ei ainaisessa suoritusvelassa. ”Suorittamisen ja kelpaamisen pakko sai väistyä, kun Jumalan lapseus tuli tilalle”, kertoo Anu.

Anu halusi kiinnittyä luterilaiseen oppiin ja saada eväitä siihen, miten

tä, että seurakuntaelämä kuuluu kristityn elämään, niin vasta nyttoman seurakunnan puuttuminen alkoi todenteolla häiritä. Anu kaipasi pysyvää ja säännöllistä yhteyttä toisiin kristittyihin. Omasta seurakunnasta muodostui kestorukousaihe, jota Anu ehti kiivaasti rukoilla jo pidempään.

Anu iloitsee rukousvastauksestaan, jonka hän Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisön muodossa sai. Erittäisesti Anu iloitsee siitä, että Luther-säätiössä kunnioitetaan Raamattua Jumalan sanana, sekä siitä, että seurakunnalla on Juhana omalla paimenensa, joka pitää huolta laumastaan. Se, että seurakunta ei ole valtaisan suuri mahdollistaa, että paimenella on kontakti seurakuntalaisiin, sekä yhteyden saavuttamisen seurakuntalaisten kesken.

Pelastuslenkki

Anu kertoo sunnuntain olevan oikea tankkauspäivä, jolloin saa levätä. Vaikka Anu pitää koulustaan, sen kursseista ja koulukavereista, niin viikko on usein taistelua viettelyksiä ja maailman menoon mukautumista vastaan. ”Elokuvamaailmassa Jeesuksesta puhuminen on tabu ja se on kaikista uuvuttavin

juttu. Olen ahtaassa tilassa koulussa kristinuskoni kanssa. Tavallaan en ”saa” tunnustautua kristityksi. Koulussa en halua kailottaa uskostani, koska siellä ei kristinuskoa tunneta. Se rinnastetaan suoraan vähä-älyisyyteen ja heikkouteen. Koulussamme ei saa tunnustautua heikoksi, sillä siellä opetetaan kovuutta; kynnärpäätaktiikkaa ja itseensä uskomista. Kun sieltä pääsee pois sunnuntaisin on se kuin pelastuslenkki. Pääsee vetämään henkeä ja olemaan heikko oikealla tavalla, olemaan Jumalan lapsena.”

Jumalan armotalouden hoidosta osalliseksi

Anun mielestä jokaisen kadunmiehen kannattaa ehdottomasti tulla jumalanpalvelukseen kuulemaan, mikä on totuus, mikä Jumalan tahto yksittäisen ihmisen kohdalla. Jumalanpalveluksessa pastori johtaa seurakunnan tunnustamaan syntinsä ja Kristuksen valtuuttamana antaa synninpäästön. Armon evankeliumista pääsee heti paikan päällä osalliseksi ehtoollisessa. Anu on onnellinen siitä, kuinka oikean opetuksen johdosta ehtoollinen on avautunut hänelle uudella tavalla: siinäkin ei tarvitse suorittaa itse mitään, vaan se on todella armonväline, jolla Jumala haluaa hoitaa syntisiä ja jakaa heille armoaan.

Tyytyväisenä voi siis Anu heiluttaa lampaankorviaan ja todeta: ”Jumalanpalveluksessa opetettu sana ja jaettu ehtoollinen on se, mitä tarvitsemme pysyäksemme hengissä.”

Teksti ja kuva: MIISA NILSSON

MESSU Helsingin Ruoholahden seurakuntakodissa sunnuntaisin klo 11.00. Tervetuloa!